

fører en hyppigere Brug af Hestene; den nye Hærordning, har man sagt, vil for de paagjældende Udredningsdistricter ligefrem medføre større Offre, end de hidtil have maattet bringe, og det maa derfor ansees for billigt, at Statskassen overtager den Forøgelse i Byrden, som er en Følge af den nye Ordning. Dette kan være billigt, men det samme Hensyn kan, forekommer det mig, ikke gjøres gjældende for den foreslaaede Nedsættelse i det Beløb, hvorfor Udredningsdistricterne kunne frigjøre sig for en dem paahvilende Forpligtelse. Den ærede Ordfører har paa Fleertallets Vegne udtalt den Formening, at det her burde komme i Betragtning, hvilken Værdi de Heste havde havt, som i sin Tid ved den paagjældende Lovs Indførelse vare blevne tildeelte Districterne, men jeg kan ikke indrømme Rigtigheden af denne Paastand. Det forholder sig saa, at der i Forbindelse med Lovens Indførelse blev tildeelt Districterne Heste, men det blev ikke sagt, at Districtet altid kun skulde levere en Hest nøjagtigt af samme Bestaffenhed som den, der blev tildeelt. Loven er ganske explicit i Henseende til, at det paaligger Districterne at holde tjenestedygtige Heste, saa at, naar en Hest dør, eller paa en eller anden Maade et Numer bliver vacant, skal det erstattes i Overeensstemmelse med Bestemmelserne, som indeholdes i Loven af 16de Marts 1851. Det er altsaa en ganske bestemt, i Loven angiven Byrde, som ikke varierer som Følge af Hærens Indførelse. Nu at ville lette denne Byrde og lægge den over paa Statskassen forekommer mig ikke at være rigtigt. Det vil jo desuden stille de enkelte Udredningsdistricter, som f. Ex. med Billie have opsat at udfylde et vacant Numer, bedre end andre Districter, som have gjort dette med bethdelig Opoffrelse. Det Beløb, som Krigsbestyrelsen her har foreslaaet som det, for hvilket Districterne kunne frigjøre sig for deres Forpligtelse, er ansat saaledes, at Krigsbestyrelsen kan kjøbe en Hest derfor; det er den Sum, vi nu i Gjennemsnit betale for en Remontehest. Naar der nu istedet-

for en Hest kun leveres 200 Rd., er det ligefrem, at enten faaer Hæren ikke det Antal Heste, den skal have, eller Statskassen maa levere de manglende 75 Rd., og det er altsaa ligefrem til Fordeel for enkelte Districter, at man bebyrder Statskassen med en forøget Udgift, som det maaste vil falde vanskeligt for mig at faae det høie Thing til at bevilge, naar Tiden kommer til at begjære det. Saaledes som den hele Sag er opgjort ved Lovforslaget, vil Obergangen til den nye Tilstand kunne stee paa den Maade, at Hærens Hestebestand er, hvad den skal være ifølge Loven af 16de Marts 1851; der vil da havees det Antal Districtsheste, som er paaregnet i Hærloven, og disse ville være af forskjellig Alder, saaledes som det ligger i Sagens Natur, at de maae være. Der har i Districterne aarligt været et vist Antal Numere, som man har maattet udfylde med nye Heste, og der er altsaa i den tilstede værende Bestand af 1,728 Heste gamle og unge Heste, og det er ogsaa det, man maa paaregne, hvis ikke Statskassen i enkelte Aar skal komme til paa eengang at udrede meget store Beløb for at erstatte en usædvanlig stor Afgang. Det er paa denne Basis, at den hele Ordning her er foreslaaet, og naar der nu gjøres en Forandring deri og det stilles Districterne frit for, istedetfor at levere de Heste, som de paaligger dem at levere, da at indbetale 200 Rd., vil Hæren ligefrem komme til at mangle Heste, fordi der for denne Sum ikke kan kjøbes en Hest, som Hæren kan bruge. Det vil ligefrem nøde Krigsbestyrelsen til at søge disse 75 Rd. erstattede, og det er af den Grund, at jeg ikke troer at kunne tiltræde dette Forslag. Det maa dog indrømmes, at der her ikke foreligger noget Forslag til Tvang; Tvangen ligger i Loven af 16de Marts 1851. Krigsbestyrelsens Forslag er tværtimod et imødekommende Forslag, ved hvilket der stilles de Bedkommende to Alternativer at vælge imellem. Districterne kunne enten holde sig Loven af 16de Marts 1851 esterrettelig eller indbetale et saadant Beløb, at Krigsbestyrelsen kan indkjøbe en Hest